

man vel sige: ja, men den Mand maa jo dog antages for at være sagkyndig, vi maa altsaa kunne stole paa denne Mand's Udtalelse; men naar man vil slutte fra dette Forhold til lignende Forhold her hjemme, kan man ikke ganske slaae sig til Ro ved en saadan Betragtning; thi jeg holder mig overbevist om, at dersom denne Bestemmelse i Valgloven, inden den blev givet, var bleven givet til Betænkning til vor Lands Amtmand og andre Embedsmænd, og man havde spurgd dem, om de fandt den rigtig, saa vilde man have faaet det Svar, at de af Omhu for Befolkningen heri Landet ikke kunde tilraade at paalægge dem en saadan Uleilighed, med at reise saa langt til Valgstedet (Hør!). Det er denne særdeles Omhu for at forstaae Beboerne for saa langvejs Reiser, som, det er jeg vis paa, vilde have været den overveiende Betragtning ogsaa for vort Lands Amtmand. Derimod er jeg vis paa, at havde man spurgt selve Befolkningen, mod hvem denne særlige Omhu blev anvendt, saa vilde den ikke have taget det saare nøie med denne lidt længere Reise; den vilde vistnok have fundet, at Valgmaaden i og for sig havde saamange og saa store Goder ved sig, at de med Glæde vilde underkaste sig hiin forøgede Byrde. En lignende Mening kan jeg forestille mig næres af Færingerne selv, dersom man kunde indhente deres Mening derom. Deres Reiser ere jo vistnok en Deel besværligere end Reiser hertilands, men de ere dog fra Bårnsbeen saaledes indlevede og vant til Besværlighederne ved saadanne Reiser, at jeg antager, at det i deres Sind ikke vilde være besværligere, end det for os herhjemme er med Hensyn til vore Reiser. — Banen er jo den halve Natur — Jeg kunde derfor meget godt tænke, ikke alene med Rimelighed, men ogsaa med Sandsynlighed, tænke mig, at Færingerne selv, naar vi havde en Meningsstilkendegivelse fra dem, ingenlunde vilde ansee disse disse Besværligheder for saa store, at de derfor kunde ønske at blive fritagne for dem. En saadan Meningsstilkendegivelse fra dem selv, have vi nu imidlertid ikke, og jeg skal derfor stemme for Forslaget, idet jeg herved gaaer ud fra den Betragtning, jeg her har gjort gjældende.

Da Ingen flere begjærede Ordet, freed man til Afstemning, hvorved:

1) § 17, saalydende:

Ingen kan ved Valg til Folkethinget komme i Betragtning, som ikke selv har filllet sig, og dertil er anbefalet af idetmindste een af Valgerne paa Verne.
ved toges eenstemmigt med 57 Stemmer.

2) Tschernings og Jespersens Forslag: at § 18 udgaaer og i sammes Sted sættes:

„Skriftlig Anmeldelse saavel om Kandidaten som om den eller dem, der ville understøtte hans Valg, skal være gjort til Formanden for Valgforstanderskabet for Sydstrøms senest inden Kl. 10 om Aftenen, før Valget er bestemt at finde Sted. Paa selve Valgdagen skulle saavel Kandidaten som de, der anbefale ham, fremstille sig personligen. Alkun et for Valgbestyrelsen oplyst og af den anerkjendt Forsald kan fritage Kandidaten eller den, der anbefaler ham, for personligt Møde paa Valgdagen.“
over hvilket der var begjært Afstemning ved Navneopraab af Barfob, Alberti, J. A. Hansen, Ingstrup, B. Christensen, Sidenius, Spandet, La Cour, Clausager, Andresen, Johansen og Grønborg, blev, som det af nedenstaaende Liste vil erfares, forkastet med 39 Stemmer mod 35.

Ja.

Née.
Gleerup.
Pedersen, N.
Nasmussen.
Kovsting.
Rotwitt.
Schroll.
Schøler, B.
Schøler, L.
Sidenius.
Simonsen.
Spandet.
Sørensen.
Tscherning.
Wilkens.
Winther.
Alberti.
Andresen.

Barfob.
Bunken.
Christensen, B.
Clausager.
la Cour.
Damfjer.
Frølund.
Grønborg.
Hansen, J. A.
Hækkerup.
Jespersen.
Ingstrup.
Johansen.
Knudsen, P.
Lunde.
Morgaard.
Oppermann.